

Dolní Dvůr, kostel svatého Josefa

kostel v horském rekreačním středisku

Stručná historie

Osídlování území budoucí horské obce Dolní Dvůr do roku 1945 Niederhof, spadá do začátku 14. století. Na horských lukách vyrostlo několik salaší, které byly přes léto využívány. Šestnácté století zahrnuje již těžbu dřeva, rud a stříbra, k tomu přísluší i budování zařízení k zpracování vytěženého, pily, hamry, pece. První znak obce pochází z roku 1601. Vyobrazeny jsou na něm zkřížená hornická kladiva. V té době byl Niederhof zejména hornickou obcí.

Počátek 19. století přinesl průmyslové využívání lesního bohatství. Výstavba textilky, papírny, mlýnů a vodní elektrárny zahájila nový rozvoj obce. Přesto obyvatelé v mnoha horských osadách a lučních samotách jako: Tetřeví, Vápenice, Kotelní boudy, Boudy na Pláni, Rudolfov průmyslový rozmach nepocítili. Pracovali dál za stavem, u vřetena, u mlíře a na louce. V nových podmínkách po vystěhování původního obyvatelstva v roce 1946, se postupně z obce stala turistická a rekreační oblast.

Budova

Stavba kostela není orientovaná, zbudovaná byla v klasicistním slohu. Kolem roku 1790 uvolnily hutě a jejich hamry přirozený střed obce, který byl následně vybrán pro stavbu kostela. Se zahájením stavby se započalo na podzim roku 1802, dokončena byla roku 1806. Svěcení se konalo téhož roku 11. listopadu. Budova je nevysoká sahá do výše přibližně jednopatrového městského domu. Loď je obdélná, presbytář ležící na severní straně je snížený a polygonální. Na vzdálenější straně náměstí, to je straně západní, se k presbytáři přimyká zákristie s oratoří. Kamenné ostění oken a

portálů je dekorativním prvkem, výrazně vystupuje z bílé fasády stavby. Renovace kostela byla uskutečněna v letech 1926 a 1994-5.

Kolem kostela je starý již neužívaný hřbitov. Pozemky pro něj byly odkoupeny po dostavbě kostela. Prostor hřbitova vymezuje zeď, do které z čela kostela byly začleněny klasicistní sochy sv. Josefa, kterému je kostel zasvěcen, sv. Barbory patronky horníků a socha Jana Nepomuckého z roku 1822.

Hlavní vstupní průčelí je zdobené širokou lizénou. Kostel má od jihu hlavní vstup sloužící zejména pro letní období. Boční vstup se závětrím pro zimní období je na východní straně. Dveře jsou obdélné s ostěním bez ozdob. Nad štítem je bedněná věžička se zvoníčkou a hodinami. Věžička je krytá nízkou helmicí. V jejím vrcholu je malá bāň a zlacený křížek.

Střecha lodě je sedlová s navazujícím zastřešením presbytáře se zvalbením nad polygonálním uzávěrem. Vzhledem k horské oblasti mají střechy strmý sklon a kryté jsou měděným plechem. Nad presbytářem je sanktusová věžička s lucernou a zvonkem pocházejícím z kapličky svatého Michaela.

Interiér

Vnitřní prostor kostela je prosvětlen dostatečným počtem oken z 2. poloviny 19. století. Okenní skla jsou dělená a osazena do kovového okenního rámu. Skla jsou malovaná, dvě nesou postavy světců jiná jsou zdobena ornamenty.

Lod' s presbytářem je plochostropá. Vítězný oblouk je půlkruhový. Strop presbytáře je ozdoben kresbou. Hlavní oltář je pseudorománský. Původní v klasickém slohu jsou dva boční panelové oltáře s původními obrazy, kazatelna a menší sošky sv. Kateřiny a Barbory.

Kněžiště má polygonální půdorys. Prostor prosvětluje trojice oken. Z boku je přístup do zákristie. Nad dveřmi zákristie je obloukový průraz oratoře. Kruchta umístěná v zadní části lodě je dřevěná. Prostředky na varhany byly uvolněny 18. června 1808.

Zvony

Původní zvony se nedochovaly, byly zrekvírovány za I. světové války. Nové věžní hodiny a zvonkohru, která je zavěšena na východním nároží kostela věnovala obci paní Anna Kučerová roku 1995. Zvonkohra byla vyrobena dílnou paní Ditrichové z Brodku u Přerova.

Dolní Dvůr, kostel svatého Josefa

